

РЕШЕНИЕ

№ 12000

гр. София, 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 75 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ИВ. ИВАНОВА
АНГЕЛОВА

при участието на секретаря ЦВЕТАНА Б. ТОШЕВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ ИВ. ИВАНОВА АНГЕЛОВА
Гражданско дело № 20211110157284 по описа за 2021 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 405, ал.1 от Кодекса за застраховането за сумата от 14 500 лева.

Ищецът-А. С. К. излага, че е собственик на лек автомобил „Ауди А 8“ с рег. №*****, за който е имало сключен договор за застраховка „Каско +“ с ответното дружество, обективиран в застрахователна полица №440121021006367. Твърди, че на 08.04.2021 год., в гр. София, управлявайки автомобила и движейки се от кв. „Бенковски“ по бул. „Илиянци“ №12 с посока надлез Надежда, малко след ул. „Проф. Иван Гергов“, моторното превозно средство е започнало да пуши от задната част, в резултат на което се е отбил отдясно на пътното платно и се е обадил на телефон 112, а на място е пристигнал екип на ГД „Пожарна безопасност“, но автомобилът му е бил напълно изгорял. Във връзка със настъпилото застрахователно събитие при ответното дружество е образувана преписка по щета №44012132109888. Поддържа, че от страна на ответника е направен отказ за плащане на застрахователното обезщетение, с мотив, че обстоятелствата декларирани при завеждането претенцията не съответстват на установените факти и събраните данни относно настъпилото събитие, естеството на уврежданията и механизма на получаването им. Моли съда да постанови съдебно решение, по силата на което да осъди ответника да му заплати сумата от 14 500 лева, представляваща дължимото застрахователно обезщетение, ведно със законната лихва върху главницата считано от предявяване на исковата молба в съда-05.10.2021 год. до

окончателното плащане на сумата. Претендира разноски.

Ответникът-„О.З.“ ЕАД е депозирал в срок отговор на исковата молба, с който оспорва предявеният иск. Оспорва твърденията на ищеца, че лекият автомобил е увреден по описания в исковата молба начин, а именно самозапалване по време на движение на автомобила. Твърди, че пожарът е вследствие на използване на външен огнеизточник. Поддържа, че са налице предпоставките на т. 9.1.9 от Общите условия, съгласно която не се предоставя застрахователно покритие, когато декларираните обстоятелства от застрахования са различни от действително случилите се. Оспорва иска и по размер. Прави възражение за прихващане с неплатената застрахователна премия общо в размер на 898,38 лева. Твърди, че е налице тотална щета на процесното МПС и застрахованият е длъжен да представи удостоверение за прекратяване на регистрацията му, което се явява предпоставка за изискуемостта на застрахователното обезщетение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

На 18.02.2021 год. е бил сключен застрахователен договор между А. С. К. и „О.З.“ ЕАД със застрахователна полица № 440121021006373 за застраховка „Каско+“, по силата на който застрахователят е поел задължение да заплати застрахователно обезщетение при настъпване на застрахователно събитие относно лек автомобил „Ауди А8“ с рег. №*****. Застрахователният договор е със срок на действие от 18.02.2021 год. до 17.02.2022 год.. Уговорено е застрахователната премия да бъде платена на 4 вноски, както и че застрахователната сума е 14 500 лева.

Съгласно Раздел I, т.9 от Общите условия /Общи изключения/ застрахователят не предоставя застрахователно покритие на щети настъпили в резултат на действия на застрахования, които представляват опит за измама или измама на застрахователя, в това число, деклариране на обстоятелства от застрахования или негов представител, различни от действително случилото се и/или представяне на документи с невярно съдържание.

Във връзка със настъпилото застрахователно събитие при застрахователя „О.З.“ ЕАД е образувана ликвидационна преписка по щета № 44012132109888, по която на ищеца е отказано изплащане на застрахователното обезщетение с мотив, че след задълбочен анализ и проучване на документите, твърденията и фактите е установено, че обстоятелствата декларирани при завеждането на претенцията не съответстват с установените факти и данни относно настъпилото събитие, естеството на уврежданията и механизма на получаването им.

В уведомлението за щета А. С. К. е посочил, че движейки се от кв. „Бенковски“ по бул. „Илиянци“ №12 с посока надлез Надежда, малко след ул. „Проф. Иван Гергов“,

моторното превозно средство е започнало да пуши от задната част, в резултат на което се е отбил отдясно на пътното платно и се е обадил на телефон 112, а намясто е дошъл екип на ГД „Пожарна безопасност.

В декларация от 08.04.2021 год. А. С. К. е декларирал, че на 08.04.2021 год., около 16,30 часа се е движил от кв. „Бенковски“ по бул. „Илиенци“ 12, посока надлез Надежда и малко след ул. „Проф. Иван Георгов“ от задната част на автомобила е започнал да излиза пушек и се е запалил.

На 09.04.2021 год. МВР ГДПБЗН СД „Пожарна безопасност и защита на населението“ е издало удостоверение на А. С. К., в уверение на това, че на 08.04.2021 год., в 18,59 часа е получено съобщение за пожар, ликвидиран от СДПБЗН в лек автомобил „Ауди А8“ с рег. №*****, на адрес: гр. София, НПЗ Военна рампа-бул. „Илиянци“ №12. Като предполагаема причина е посочена: „Възникнал аварийен режим на работа в част от ел.инсталацията в задната част на автомобила по време на движение“.

От приетата авто-техническа експертиза се установява, че размера на пазарната стойност на процесния лек автомобил към момента на настъпване на застрахователното събитие е 16 089,69 лева, както и че след настъпване на застрахователното събитие е налице тотална щата на автомобила, като след приспадане на стойността на запазените части, дължимото обезщетение е в размер на 13 676,24 лева.

От приетата и оспорена пожаротехническа експертиза, която съдът кредитира като обективна, доколкото при изготвянето ѝ са взети предвид събраните по делото доказателства и компетентно изготвена се установява, че огнището на пожара се намира в задната лява част на купето на автомобила, като пожарът е възникнал в резултат на аварийен режим на работа в някоя от електрическите вериги, намиращи се в зоната на огнището на пожара. Вещото лице е посочило, че поР. липса на доказателства по делото не може да бъде даден еднозначен и конкретен отговор за причината довела до аварийен режим на работа на електрическата инсталация и съответно за източника на запалване-непосредствената техническа причина за възникване на пожара. Посочено е също, че за да достигне до извода, че пожара може да бъде само в резултат на аварийен режим в работата на електрическата инсталация в зоната на огнището е взето предвид и удостоверението издадено от СДПБЗН.

От показанията на свидетеля С. Стоянов Георгиев се установява, че е участвал в движението по булеварда, на който е настъпило събитието, като е видял, че нещо пуши, а когато е достигнал до автомобила на ищеца е видял, че от лявата страна, отзад, към стопа на автомобила е излизал черен дим. Установява се, че ищецът се е опитвал да отвори багажника, както и да влезе в колата, за да извади ключа, през отворената предна лява врата, но от там излизал пушек, което е наложило да дръпне ищеца.

Установява се, че е извикана пожарна кола, която е пристигнала след изгаряне на автомобила. В показанията си свидетеля твърди, че когато ищецът е опитал да вземе ключа не е имало пламъци, а само пушек. Твърди също, че автомобилът е горял около 20 минути.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Договорът за застраховка “Автокаска на МПС” е вид имуществена застраховка, по силата на който застрахователят се задължава да заплати на застрахования обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на настъпване на застрахователно събитие. В случая от представената застрахователна полица № 440121021006373 от 18.02.2021 год. се установява, че между ответника и собственикът на лек автомобил „Ауди А8“ с рег. №*****, към процесния период е съществувало валидно договорно правоотношение по договор „Каско+” за посочения автомобил.

Съгласно чл. 405, ал. 1 от Кодекса за застраховането при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок, като срокът не може да бъде по – дълъг от 15 дни от датата, на която застрахованият е изпълнил задълженията си да уведоми застрахователя и да го допусне да извърши оглед на застрахования автомобил. В случая ответникът е извършил оглед на автомобила, което не се оспорва от него. Ответното дружество, обаче не ангажира доказателства да са налице основания, изключващи отговорността му по застраховката „Каско”. В чл. 408 КЗ са изброени хипотезите, при които застрахователят може да откаже плащане на обезщетение – при умишлено причиняване на застрахователното събитие от застрахования или от трето ползващо се лице, при неизпълнение на задължение по застрахователния договор от страна на застрахования, което е значително с оглед интереса на застрахователя, или в други случаи, предвидени със закон. Нито една от посочените предпоставки не е установена от ответника, чиято е доказателствената тежест. В случая ответникът твърди, че злополуката е настъпила вследствие на използване на външен огнеизточник. Това твърдение обаче се опровергава от събраните по делото гласни доказателства на свидетеля С. Георгиев, които съдът кредитира като непосредствено възприети и последователни, от които се установява, че горенето не е започнало от купето, а от багажника. Това е посочено и в удостоверение издадено от СДПБЗН, а именно, че причината е възникнал аварийен режим на работа в част от ел. инсталацията в задната част на автомобила по време на движение. До този извод е достигнало и вещото лице изготвило пожаротехническата експертиза. Предвид изложеното съдът приема, че ищецът не декларирал обстоятелства различни от действително случилите се респ. не са налице основанията за отказ за изплащане на застрахователно обезщетение на основание т. 9.1.9 от ОУ към застрахователния договор.

Съдът обаче приема, че възражението, че е настъпила тотална щета на автомобила е основателно.

Съгласно разпоредбата на чл. 390, ал. 2 КЗ, тотална щета на моторно превозно средство е увреждане, при което стойността на разходите за необходимия ремонт надвишава 70 на сто от действителната му стойност. Стойността на разходите за необходимия ремонт се определя съгласно определения способ за обезщетяване въз основа на издадена от сервиз проформа фактура – при възстановяване в натура на вредите или от експертна оценка – при плащане на паричното обезщетение. Вещото лице изготвило автотехническата експертиза е установило, че е налице тотална щета на автомобила, като след приспадане на запазените части обезщетението, което следва да се изплати на собственика на застрахования при ответника автомобил е 13 676,24 лева.

Ответникът твърди, че е налице основание за отказ за заплащане на застрахователно обезщетение по процесната щета, тъй като застрахованият не е представил удостоверение от компетентните органи за прекратяване регистрацията на МПС. Съгласно разпоредбата на чл. 390, ал. 1 КЗ, преди изплащане на обезщетение, определено като тотална щета на моторно превозно средство, регистрирано в Република България, застрахователят изисква от ползвателя на застрахователна услуга удостоверение от компетентните регистрационни органи за прекратяване на регистрацията на моторното превозно средство, в което е отбелязано, че прекратяването на регистрацията е поР. настъпилата тотална щета. В практиката на ВКС /решение № 44 от 02.06.2015 г. по т. д. № 775/2014 г. на I ТО, решение № 140 от 01.08.2018 г. по т. д. № 2278/2017 г. и др. / се приема, че на основание чл. 193, ал. 3 КЗ отм., аналогична на чл. 390, ал. 1 КЗ, че представянето на доказателства за deregистрация на автомобила има значение само за началото на срока за забавата, но не и за основателността на претенцията за застрахователно обезщетение. Ето защо, следва да се приеме, че не е налице обстоятелство, изключващо отговорността на застрахователя-ответник и той следва да заплати на ищеца обезщетение за настъпилите вреди в размер на 13 676,24 лева, от които следва да се приспадне дължимата застрахователна премия в размер на 898,38 лева, за която не са ангажирани доказателства да е платена от собственика на застрахования автомобил. .

С оглед изложеното съдът приема, че иска следва да се уважи, като основателен и доказан за сумата от 12 777,86 лева и отхвърлен за разликата до пълния предявен размер от 14 500 лева.

По отношение отговорността за разноските съдът, като взе предвид че е направено своевременно искане за присъждане на съдебните разноски, на основание чл. 78 ал.1 от ГПК, ответникът следва да заплати на ищеца сумата от 1480,47 лева, представляваща сторените в производството разноски съразмерно с уважената част от претенцията, а на основание чл. 78, ал.3 и ал.8 от ГПК ищецът следва да бъде осъден да

заплати на ответника сумата от 65,32 лева, представляваща сторените в производството разноски съразмерно с отхвърлената част от претенцията.

Воден от горното

РЕШИ:

ОСЪЖДА „О.З.“ ЕАД, ЕИК //, с адрес: гр. София, // да заплати на **А. С. К., ЕГН *******, със съдебен адрес: гр. София, //, чрез адв. Ю., на основание чл. 405, ал.1 от Кодекса за застраховането **сумата от 12 777,86 лева (дванадесет хиляди седемстотин седемдесет и седем лева и осемдесет и шест стотинки)**, представляваща дължимо застрахователно обезщетение за настъпило на 08.04.2021 год. застрахователно събитие с лек автомобил „Ауди А 8“ с рег. №//, ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на исковата молба – 05.10.2021 год. до окончателното ѝ плащане, и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от **1480,47 лева (хиляда четиристотин и осемдесет лева и четиридесет и седем стотинки)**, представляваща направени от ищеца разноски по делото, съразмерно с уважената част от претенцията.

ОСЪЖДА А. С. К., ЕГН ***** да заплати на „О.З.“ ЕАД, ЕИК //, на основание чл. 78, ал.3 и ал.8 от ГПК сумата от **65,32 лева (шестдесет и пет лева и тридесет и две стотинки)**, представляваща сторените в производството разноски съразмерно с отхвърлената част от претенцията.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред СГС, в двуседмичен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____